

Sygn. akt VII K 980/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 lipca 2015r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie w Wydziale VII Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Katarzyna Kruszewska-Sobczyk

Protokolant: Simona Marcjanek

przy udziale Prokuratora Prok. Rej. Agnieszki Ostapowicz

po rozpoznaniu w dniu 23 lutego 2015r., 29 kwietnia 2015r., 27 maja 2015r., 1 lipca 2015r. sprawy:

K. L.

ur. (...) w O., syna P. i Z. z d. P.,

oskarżonego o to, że:

I w dniu 19 kwietnia 2014r. na drodze publicznej w m. Ł., gm. O. pomimo zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych, orzeczonego wyrokiem Sądu Rejonowego sygn. akt VII K 1731/08 z dnia 09.06.2009r. kierował w ruchu lądowym pojazdem mechanicznym typu skuter marki (...) o nr rej. (...)

tj. o przestępstwo określone w art. 244 kk

II w dniu 19 kwietnia 2014r. na drodze publicznej w m. Ł., gm. O., prowadził w ruchu lądowym pojazd mechaniczny marki (...) o nr rej. (...) będąc w stanie nietrzeźwości, ze stężeniem alkoholu we krwi zbliżonym do wartości 1,5 promila oraz będąc wcześniej karanym za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości

tj. o przestępstwo określone w art. 178a§4 kk

I oskarżonego uznaje za winnego popełnienia zarzucanych mu czynów:

- z pkt I aktu oskarżenia i za to na podstawie art. 244 kk przy zastosowaniu art. 4§1 kk skazuje go na karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności,

- z pkt II aktu oskarżenia i za to na podstawie art. 178a§4 kk przy zastosowaniu art. 4§1 kk skazuje go na karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności,

II na podstawie art. 85 kk, art. 86§1 kk przy zastosowaniu art. 4§1 kk w miejsce orzeczonych jednostkowych kar pozbawienia wolności orzeka wobec oskarżonego karę łączną 5 (pięciu) miesięcy pozbawienia wolności,

III na podstawie art. 42§2 kk przy zastosowaniu art. 4§1 kk orzeka wobec oskarżonego za czyn z pkt II aktu oskarżenia zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres lat 3 (trzech),

IV na podstawie art. 624§1 kpk zwalnia oskarżonego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych w całości.

Sygn. akt VII K 980/14

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

K. L. pracował w tartaku u P. K., który z uwagi na to, aby ułatwić pracownikom dojazd zakupił motorower (...) o nr rej. (...), przekazując go do użytku pracowników.

W dniu 19 kwietnia 2014r. pojazd ten po pracy wziął K. L., który miał pojechać nim do domu.

Wymieniony po zakończeniu pracy spożył alkohol w postaci 3 piw, a następnie około godziny 14.00 wsiadł na ww motorower i pojechał nim w kierunku domu. Jechał sam, bez pasażera. W trakcie jazdy, jadąc drogą w miejscowości Ł., gmina O. stracił panowanie nad pojazdem i uderzył w przydrożne drzewo. K. L. był wówczas w stanie nietrzeźwości, ze stężeniem alkoholu we krwi zbliżonym do wartości 1,5 promila.

Wymienionego zauważył przejeżdżający tamtędy P. K., który odwiózł go swoim samochodem na pogotowie do O., skąd wymienionego przewieziono do Szpitala Wojewódzkiego w O., gdzie poddano do stosownym badaniom, w tym pobrano od niego do badań krew, uzyskując o godz. 19:10 wynik 0,49 promila alkoholu, zaś o godz. 20:10- 0,29 promila alkoholu.

K. L. był już karany wyrokiem Sądu Rejonowego w Olsztynie z dnia 09.06.2009r. w sprawie VII K 1731/08, który uprawomocnił się w dniu 17.06.2009r., za czyn z art. 178a§1 kk m.in. na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności, jak również orzeczono wobec niego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres lat 5, który to zakaz biegł od daty uprawomocnienia się orzeczenia tj. od 17 czerwca 2009r., a jego koniec przypadał na 17 czerwca 2014r.

(dowód: częściowo wyjaśnienia K. L. k: 111v, 29, protokół pobrania krwi k: 17-19, odpis wyroku w sprawie VII K 1731/08 k: 23-24, dokumentacja medyczna k: 45-52, zeznania P. K. k: 122v, 64, T. W. k: 136v, 59v, opinia z zakresu medycyny sądowej k: 72-73, akta VII K 1731/08).

Oskarżony **K. L.** w toku postępowania przygotowawczego przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Podał, iż podczas całego zdarzenia nic mu się nie stało, miał tylko jakieś zadrapania. W szpitalu przebywał 1 dzień na obserwacji. Wskazał, iż bardzo tego czynu żałuje i chciałby się dobrowolnie poddać karze.

W czasie rozprawy oskarżony również przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów, z tym, iż wskazał, iż myślał, że zakaz prowadzenia pojazdów skończył mu się w styczniu.

Do domu miał przejechać około 17 km. Było po południu, nie było dużego natężenie ruchu. Jechał skuterem, nie wie co się stało, obudził się w szpitalu. Wcześniej wypił 3 piwa. Spotkał się ze znajomymi. Pomyślał, że był karany, ale było już za późno. Ma na utrzymaniu dziecko i niepracującą żonę. Żałuje tych czynów. Odnośnie tego, że myślał, że w styczniu skończył mu się zakaz, podał, iż dostał pismo, że do stycznia ma zakaz. Miał w tym czasie odwieszoną karę z 2006r. Nie dostał pisma, że zakaz jest przedłużony. Nie posiada prawa jazdy. 19 kwietnia był przekonany, że zakaz się skończył. Może źle zapamiętał to, co było w tym piśmie.

(wyjaśnienia oskarżonego k: 29, 111v).

Sąd zważył, co następuje:

W ocenie Sądu wyjaśnienia oskarżonego K. L., w których przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów zasługiwały na wiarę, albowiem korespondowały one z pozostałym zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym.

Sąd odmówił natomiast wiarygodności tym wyjaśnieniom oskarżonego, w których wskazywał, iż był przekonany, iż zakaz prowadzenia pojazdów skończył mu się w styczniu, albowiem pozostawały one w oczywistej sprzeczności z pozostałym zgromadzonym materiałem dowodowym, jak również przeciwko ich wiarygodności przemawiały wskazania wiedzy, logiki i doświadczenia życiowego.

W ocenie Sądu wyjaśnienia te stanowiły jedynie wyraz przyjętej przez oskarżonego linii obrony w oczywisty sposób zmierzając do uniknięcia lub złagodzenia jego odpowiedzialności karnej za popełniony czyn zabroniony z art. 244 kk.

Wskazać przy tym należy, iż w zgromadzonym materiale dowodowym brak było jakichkolwiek podstaw do przyjęcia na czym oskarżony mógł oprzeć przekonanie, iż orzeczone wobec niego w sprawie VII K 1731/08 zakaz 5 lat prowadzenia pojazdów mechanicznych miałby skończyć się w styczniu 2014r., zwłaszcza, iż wyrok skazujący w sprawie VII K 1731/08 zapadł i uprawomocnił się w czerwcu 2009r., a zatem zgodnie z wskazaniami logiki, zakaz ten powinien zakończyć swój bieg w czerwcu 2014r. Ponadto z kserokopii zwrotnego potwierdzenia odbioru z k: 130 wynika, iż do oskarżonego zostało wysłane zawiadomienie o wykonaniu środka karnego w postaci ww zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych, obowiązującego od 17 czerwca 2009r. do 17 czerwca 2014r., tak, iż mając na uwadze całokształt podniesionych wyżej okoliczności Sąd odmówił wiary tym wyjaśnieniom oskarżonego, w których podnosił on, iż w chwili popełnienia zarzucanego mu czynu z art. 244 kk uważał, że orzeczone wobec niego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych już nie obowiązywał.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadków P. K. i T. W., opierając się na nich przy ustalaniu stanu faktycznego sprawy.

Wymienieni złożyli zeznania spójne, logiczne, korespondujące z pozostałym zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym, tak, iż brak podstaw do odmowy ich wiarygodności i mocy dowodowej.

P. K.- właściciel tartaku, gdzie pracował oskarżony zeznał, iż zakupił motorower dla pracowników, aby mieli czym jechać, jak się pociąg spóźni. Oskarżony wziął ten motorower po pracy, a następnie uderzył nim w drzewo. Świadek wskazał, iż to on najechał na to zdarzenie, gdy jechał do teściów. Zabrał oskarżonego swoim samochodem na pogotowie w O., skąd przewieziono go do szpitala w O.. Gdy go zabierał czuł od niego woń alkoholu. Oskarżony miał obrażenia w postaci obdrapań, był poobijany, miał zadrapania. Nie wie gdzie i z kim spożywał alkohol.

T. W.- funkcjonariusz Policji, który rozmawiał z oskarżonym w szpitalu zeznał, iż wymieniony przekazał mu m.in., że po skończonej pracy w tartaku udał się pod sklep, gdzie spożywał piwo, a następnie kierował motorowerem, którego był użytkownikiem, jadąc do swojego miejsca zamieszkania. Jechał sam. Za miejscowością Ł. uderzył w przydrożne drzewo.

Niczego nie wniosły natomiast do sprawy zeznania P. O., który przesłuchiwał T. W. i nie posiadał żadnej wiedzy o zdarzeniu, w czasie rozprawy podnosząc, iż nie kojarzy zdarzenia ani osoby oskarżonego.

W sprawie dopuszczona została opinia biegłego z zakresu medycyny sądowej, w której biegły stwierdził, iż oskarżony kierując motorowerem w dniu 19 kwietnia 2014r. ok. godz. 14: 00 był w stanie nietrzeźwości, ze stężeniem alkoholu we krwi zbliżonym do wartości 1,5 promila. Wskazał m.in., iż w czasie pobierania krwi u wymienionego występowało malejące stężenie alkoholu, a z akt wynikało, iż w czasie pomiędzy kolizją a pobieraniem krwi nie mógł spożywać alkoholu. Wobec tego spełnione są warunki do wykonania obliczeń retrospektywnych. Pierwsze procesowe pobranie krwi miało miejsce o godz. 19:10, czyli około 5 godzin po kolizji. Z badań krwi wynika, iż w czasie jednej godziny stężenie obniżyło się o 0,2 promila. Zatem w czasie kolizji winno być wyższe o około 1 promil, z czego wynika, iż około godz. 14:00 stężenie alkoholu we krwi wymienionego powinno być zbliżone do wartości 1,5 promila. Biegły podał też, iż obrażenia stwierdzone u oskarżonego mogły powstać w wyniku uderzenia w drzewo i upadku na podłoże.

Powyższa opinia jest pełna, jasna, logiczna, sporządzona została przez osobę o odpowiedniej wiedzy i doświadczeniu zawodowym, w oparciu o analizę zgromadzonego w sprawie materiału, tak, iż w ocenie Sądu brak podstaw do podważenia sformułowanych w niej wniosków, na których Sąd opierał się przy ustalaniu stanu faktycznego niniejszej sprawy.

W ocenie Sądu brak również podstaw do kwestionowania zgromadzonych w sprawie dokumentów w postaci dokumentacji medycznej, sprawozdania z badania krwi, czy odpisu wyroku w sprawie VII K 1731/08 z dnia 17.06. 2009r., z którego wynikało m.in., iż oskarżony został skazany za czyn z art. 178a§1 kk m.in. na karę 3 miesięcy

pozbawienia wolności, jak również orzeczono wobec niego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres lat 5, który to wyrok uprawomocnił się w dniu 17 czerwca 2009r.

Mając zatem na uwadze całokształt podniesionych wyżej okoliczności Sąd uznał, iż wina oskarżonego oraz fakt popełnienia przez niego zarzucanych mu czynów nie budzą wątpliwości.

Materiał dowodowy zgromadzony w toku prowadzonego postępowania, analizowany w powiązaniu ze sobą i z uwzględnieniem wskazań wiedzy, logiki i doświadczenia życiowego daje pełne podstawy do przyjęcia, iż oskarżony K. L. w dniu 19 kwietnia 2014r. na drodze publicznej w m. Ł., gm. O., pomimo zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych, orzeczonego wyrokiem Sądu Rejonowego w sprawie VII K 1731/08 z dnia 09.06. 2009r., który to zakaz obowiązywał w okresie od 17.06.2009r. do 17.06. 2014r., kierował pojazdem mechanicznym typu skuter marki (...) nr rej. (...), wypełniając tym zachowaniem dyspozycję art. 244 kk.

Ponadto zgromadzony materiał dowodowy, w szczególności w postaci opinii z zakresu medycyny sądowej, wskazywał, iż oskarżony K. L. w czasie i miejscu jak wyżej, kierując wskazanym wyżej pojazdem mechanicznym znajdował się w stanie nietrzeźwości ze stężeniem alkoholu we krwi zbliżonym do wartości 1,5 promila oraz będąc wcześniej karanym za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości, dopuszczając się tym samym czynu zabronionego z art. 178a§4 kk.

Jakkolwiek przy tym oskarżony prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Olsztynie IX Wydział Karny w sprawie IX W 2175/14 został skazany na karę grzywny za wykroczenie z art. 87§1 kw dotyczące kierowania w dniu 19 kwietnia 2014r. ok. godz. 14.00 w miejscowości Ł. gm. O. pojazdem marki (...) o nr rej. (...) znajdując się w stanie po użyciu alkoholu tj. 0,49 promila, jednakże należy mieć na uwadze, iż skazanie za wykroczenie nie uchyla możliwości skazania za przestępstwo, co wynika chociażby z art. 10§1 kw. Ponadto jakkolwiek wobec oskarżonego w sprawie IX W 2175/14 toczyło się i zakończyło prawomocnym wyrokiem postępowanie o zachowanie historycznie tożsame z czynem zarzucanym mu aktem oskarżenia w niniejszej sprawie, jednak było to postępowanie w sprawie o wykroczenie, tymczasem nawet literalne brzmienie art. 17§1 pkt 7 k.p.k. odnosi się do postępowania karnego. Mimo, że za wykroczenie i przestępstwo wymierzane są w postępowaniach sądowych kary, to postępowania te nie są tożsame i nie można ich obu uznawać za postępowania karne. Postępowanie karne bowiem, to prawnie uregulowana działalność organów procesowych i innych uczestników procesu, zmierzająca do realizacji prawa karnego materialnego, którego przedmiotem jest kwestia odpowiedzialności karnej określonej osoby za zarzucany jej czyn stanowiący przestępstwo. W takim ujęciu postępowanie toczące się w sprawie o wykroczenie postępowaniem karnym nie jest (zob. wyrok Sądu Okręgowego w Zamościu z dnia 28 listopada 2013r., II Ka 882/13, LEX nr 1718293).

Wymierzając oskarżonemu kary za czyny, których się dopuścili Sąd baczyl, by były one adekwatne do stopnia jego zawinienia oraz społecznej szkodliwości popełnionych czynów.

Jako okoliczność obciążającą Sąd miał na uwadze dotychczasową karalność oskarżonego, który wyrokiem Sądu Rejonowego w Olsztynie z dnia 09.06.2009r. w sprawie VII K 1731/08 został skazany za czyn z art. 178a§1 kk.

Sąd miał tu również na uwadze wysoki stopień społecznej szkodliwości popełnionego przez oskarżonego czynu widoczny w rozmiarach grożącej szkody, albowiem prowadząc pojazd mechaniczny w stanie nietrzeźwości wymieniony stwarzał zagrożenie nie tylko dla własnego życia i zdrowia, lecz również dla pozostałych uczestników ruchu drogowego, zwłaszcza jeśli wziąć pod uwagę dość znaczny stopień jego nietrzeźwości, długość trasy jaką zamierzał przebyć, jak bowiem wynikało z jego wyjaśnień miał on do przejechania kilkanaście kilometrów, w końcu zaś biorąc pod uwagę skutki zdarzenia w postaci uderzenia w drzewo, które to okoliczności wskazują, iż oskarżony zachowaniem swoim stworzył poważne zagrożenie w ruchu drogowym.

Jako okoliczność łagodzącą Sąd miał natomiast na uwadze to, iż oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów, wyraził też skruchę i żal z powodu swojego zachowania.

Mając powyższe na uwadze Sąd wymierzył oskarżonemu karę 3 miesięcy pozbawienia wolności za czyn z art. 244 kk oraz karę 4 miesięcy pozbawienia wolności za czyn z art. 178a§4 kk, uznając, iż są one adekwatne do stopnia społecznej szkodliwości popełnionych czynów, jak również zawinienia oskarżonego. Ponadto zrealizują one swe cele zapobiegawcze i wychowawcze, jak i potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Ponadto z uwagi na związek czasowy i stopień bliskości przedmiotowej popełnionych przez oskarżonego czynów Sąd orzekł wobec niego karę łączną 5 miesięcy pozbawienia wolności.

Jednocześnie Sąd uznał, mając na uwadze wcześniejszą karalność oskarżonego, iż brak podstaw do przyjęcia, aby wobec wymienionego zachodziła pozytywna prognoza kryminologiczna uzasadniająca przekonanie, iż pomimo warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej wobec niego kary pozbawienia wolności, będzie on w przyszłości przestrzegać obowiązującego porządku prawnego, w szczególności nie popełni kolejnego przestępstwa. Wskazać należy, iż poprzednio orzeczona kara nie spełniła wobec wymienionego swego celu zapobiegawczego i nie uchroniła go od popadnięcia w kolejny konflikt z prawem, co przemawia za przyjęciem, iż jedynie kara pozbawienia wolności w jej bezwzględnej postaci jest w stanie spełnić wobec tego oskarżonego swe cele zapobiegawcze i wychowawcze, wdrażając go do przestrzegania obowiązującego porządku prawnego.

Ponadto na podstawie art. 42§2 kk Sąd orzekł wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych za czyn z art. 178a§4 kk uznając, iż jest on adekwatny do stopnia społecznej szkodliwości popełnionego przez oskarżonego czynu, mając tu w szczególności na uwadze stopień nietrzeźwości wymienionego.

Sąd zastosował wobec oskarżonego zgodnie z art. 4§1 kk przepisy Kodeksu karnego w brzmieniu obowiązującym w czasie popełnienia przez niego przypisanych mu czynów, mając na uwadze, iż są one względniejsze dla oskarżonego, w szczególności mając tu na uwadze, iż zgodnie z obecnie obowiązującym art. 42§3 kk sąd orzeka zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych dożywotnio w razie popełnienia przestępstwa określonego w art. 178§4 kk, zaś zgodnie z art. 43a§2 kk w razie skazania sprawcy za przestępstwo określone w art. 178a§4 kk sąd orzeka świadczenie pieniężne w wysokości co najmniej 10 000 zł.

Z uwagi na trudną sytuację materialną oskarżonego, który na utrzymaniu ma żonę i dziecko, Sąd zwolnił go od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych w całości, mając na uwadze, iż ich uiszczenie stanowiłoby dla wymienionego nadmierne obciążenie.